

Den sceniske kulturarv

En uforfalsket opførelse af et klassisk skuespil er blevet et særsyn i dansk teater. Teksterne bearbejdes og moderniseres, scenografi og kostumering opdateres og musik erstattes af lydkulisser. Det sker angiveligt for at appellere til et bredere publikum, men sådanne klassikeropsætninger trivialisere og forvansker ofte de originale værker, så at tilskuerne præsenteres for noget helt andet end det klassiske værk.

Man kunne ønske, at der var teatre, der respekterede en vis *droit moral* i deres omgang med de klassiske tekster. Ja, man kunne måske endda forestille sig, at teatrets folk forsvarede urtekstens integritet med samme nidkærhed, som musikere et partitur. Man skulle tro, at det var landsdels-scenernes ambition, nationalscenens kære pligt. Men uanset disse teatres betragtelige offentlige understøttelse agerer de som ethvert andet boulevardteater. Som så meget, der ikke burde være det, er teaterforestillinger blevet varer.

Teaterselskabet arbejder for i praksis at imødegå denne tendens. Vi insisterer på at opføre de klassiske skuespil, så de opleves i deres autenticitet, og vi hævder, at dét er festligt og vedkommende teater. Vi betvivler nemlig, at publikum skulle være så ubegavet og aktualitetsfikseret, at det ikke skulle kunne mere sig over Holbergs komedier eller gribes af Euripides' tragedier. Som de er.

Men sådanne opsætninger kræver grundige teater- og sproghistorisk funderede overvejelser af instruktørerne, stilhistoriske studier af skrædderne og scenograferne, musikhistorisk indsigt af orkesterledelsen, og ikke mindst en stor og talentfuld stab af skuespillere, musikere og medvirkende i øvrigt. Det er produktioner, som egentlig kun kan løftes af store teatre, der får millioner af støttekroner. Men *Teaterselskabet* modtager ikke offentlig understøttelse, så det er kun muligt for os at opsætte de klassiske skuespil i deres originale form, fordi alle medvirkende arbejder ulønnet.

Vi er heldigvis mange, der har lyst til i vores fritid at arbejde sammen om at skabe de autentiske klassikerforestillinger, og derfor har *Teaterselskabet* årligt kunnet præsentere et par nye opsætninger af vores sceniske kulturarv for et stadigt stigende antal tilskuere.

TF

DON JUAN

opføres
9., 12.-16. og 19.-22. juli 2010
hver aften kl. 19 i traktørstedet
SIMONSENS HAVE i Den Gamle By
og
søndag den 11. juli 2010 kl.14
i Barokhaven ved GAMMEL ESTRUP

Billetter 90 kr – stud. 60 kr, børn u/12 år gratis

–
kan bestilles på www.teaterselskabet.dk
eller fra 1. juni på tlf. 50 90 14 74
og købes senest 10 min. før forestillingen

–
Der er fri adgang til Den Gamle By fra kl. 18.
Mad kan købes på stedet og madkurv kan
medbringes, men alle drikkevarer skal købes på
stedet.

–
Der er fri adgang til Barokhaven ved
Gammel Estrup kl. 13.30-14.00.
Madkurv kan medbringes, kaffe og kage kan
købes i haven.
I tilfælde af regn spilles i Baroksalen.

–
Forestillingen varer ca. 2 timer og 30 min.
Der er ca. 20 min. pause efter 2. akt

*Baggrundsbillede:
Portrætbuste af digteren J.L. Heiberg udført af H.W. Bissen 1860.
Det kgl. Teaters foyer. Foto: Carsten Pedersen.*

Teaterselskabet

PULCHRA SEMPER VERITAS

spiller

Don Juan

af
Johan Ludvig Heiberg
med musik af
C.W.Gluck

9., 12.-16. og 19.-22. juli 2010
hver aften kl. 19 i traktørstedet
SIMONSENS HAVE i Den Gamle By
og
søndag den 11. juli 2010 kl.14
i Barokhaven ved GAMMEL ESTRUP

Don Juan noter

Juan Tenorio fra Sevilla levede ca. 1350 ved Peter den Grusomes hof og deltog ivrigt i udskejelserne dér. Han blev en myte i almuens bevidsthed. I krostuerne yngede anekdoterne, om skørtejægeren, om bedrageren, om hans vellevned og hensynsløshed, og om hans velfortjente straf, da ”Stengæsten” hentede ham. Don Juan blev eksponent for den forhadte adelstand, fascinerende og frastødende.

Af dette stof opstod tidligt en folkedigtning med socialkritisk brod, og ca. 1630 skrev Gabriel Téllez skuespillet *El burlador de Sevilla y Convidado de piedra* (Bedrageren fra Sevilla og stengæsten). På grundlag af dette stykke skrev Molière i 1658 sin komedie, hvori han spotter sin tids libertinere og hyklere. Molières *Dom Juan ou le festin de pierre* (Don Juan eller stengæstebudet) blev siden forlæg for vidt forskellige bearbejdelser. I Dapontes libretto til Mozarts berømte opera fra 1787 er Don Juan den troløse erotikker, men i Byrons epos fra 1821, gendigtet af Drachmann, og i Hauchs drama fra 1829 er Don Juan det frigjorte menneske, der må bære omkostningerne ved at leve helt på sine egne betingelser.

Som 21-årig i 1812 omskabte Heiberg Molières komedie til et Mester Jakel-stykke, der blev opført i hjemmet. Oehlsenschläger udtalte sig særdeles anerkendende om stykket, og teksten blev også publiceret året efter. Det er Heibergs første dramatiske arbejde. Han forenkler og versificerer Molières prosakomedie, således at personer og situationer karakteriseres ved skiftende versemål, og spanskkyndig som han var – Heiberg blev i 1817 doktor på en afhandling om Calderon (1600-81) – lader han tendensen og stilen låne træk fra den oprindelige spanske digtning.

Molières komedie blev forbudt af censuren efter 15 opførelser og måtte i 1676 omarbejdes af Thomas Corneille, før den kunne genoptages. Formodentlig i denne version blev den oversat og spillet med stor succes i 1720-erne på teatret i Lille Grønnegade. Siden da er ”Don Juan” jævnligt blevet opført i Danmark, og Molière har måttet lægge navn til adskillige mere eller mindre fremragende fordanskninger.

Så vidt vides, er Heibergs lille guldalderperle aldrig blevet opført på teatret. Men det bliver den så nu, med mellemaktsmusik af Gluck hentet fra ballet-pantomimen *Le Festin de Pierre* fra 1761.

TF

Sganarel og Pedro

Rytterstatuen med Commandanten

Munken og Don Juan

PERSONERNE

DON JUAN
Mathias Justesen
DONNA ELVIRE, hans gemalinde
Amalie Jeppesen
DON CARLOS, hendes bror
Jørgen Rysgaard
SGANAREL, Don Juans tjener
Jesper Øllegaard
GUSMAN, Donna Elvires tjener
Jesper Wolff
CHARLOTTE, bondepige
Ane Bank
MATHURINE, bondepige
Laura Marie Klindt Nielsen
PEDRO, Charlottes kæreste
Tue Lindholt
EN SPION
Benjamin Baduin
EN MUNK
Benjamin Baduin
HR. PÅSKE, en kræmmer
Jesper Wolff
COMMANDANTENS STØTTE
Tue Lindholt
EN GAMMEL BONDE
Jesper Wolff
BØNDERFOLK
Ane Bank, Laura Klindt Nielsen,
Marie Sindberg Nielsen, Benjamin Baduin

INSTRUKTION
Anne Kehlet Bavngaard
SUFFLERING
Lærke Borup/Anita Konge
REGI
Cathrine Gamst
KOSTUMER
Ane Lindholt
Mette Mejdal

ORKESTER
VIOLIN I
Jørgen Thaysen
VIOLIN II
Leif Kristoffersen
BRATSCH
Niels Erik Jensen
CELLO
Ursula Klindt Nielsen
FLØJTE
Nanna Helene Wienholtz
VALDHORN
Christiane Klindt Nielsen
MUSIKALSK ARRANGEMENT
Bjarne Troelsen

PROGRAM
Rune S. Andersen
KASSE
Jakob T. Holm
PRODUKTION
Torben Frische

Mathurine - Don Juan - Charlotte

Donna Elvire

Hvis det regner?

Teaterselskabet aflyser aldrig på forhånd sine fri-luftsforestillinger på grund af vejrlig. Sommer-vejret er omskifteligt, og erfaringen har lært os, at selv om det har regnet hele dagen, kan aftenen godt blive smuk og solrig.

Hvis der forventes opklaring indenfor en halv time, udsættes forestillingen.

Hvis der kommer en byge, afbrydes forestillingen i op til 15 minutter, og forestillingen genoptages. I Simonsens Have er der gode muligheder for at søge ly.

Hvis der aflyses indenfor en samlet spilletid på en halv time, refunderes billetterne. Aflyses der herefter, refunderes billetterne ikke, men de er så gyldige til en forestilling en anden dag.

Hvis det er regnfuldt på Gammel Estrup, flyttes forestillingen til Baroksalen. Her er der kun 100 tilskuerpladser, så har man ikke reserveret billet, kan man kun få plads, hvis der er ledige pladser 10 minutter før forestillingen.